

Ίδρυτής
καί
Ίδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ετήσιαι
Εσστ. Δρ. 40
Ρουμανίας 80
Εξωτερ. 100

Αι στήλαι ανοικταί εις πάντα Μαλακασιώτην

Διευθυντής: Κ. ΡΩΓΜΠΑΣ

Ιωάννινα 1 Ιουνίου 1927

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ, ΠΑΠΑΔΕΣ
ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΜΑΛΑΚΑΣΙΟΥ

Όταν πρωτοβήκε ο Κρυστάλλης έγραφε ότι θα είναι όργανο όλων των χωριών του Μαλακασίου, ότι θα φωνάξη για τα φλέγοντα ζητήματα του Μαλακασίου και ότι το όνειρό του θαταν να επιτύχη κάτι για τα χωριά του Μαλακασίου. Ο Κρυστάλλης μπήκε τώρα στο δεύτερο έτος και είνε ανάγκη να εξετασθῇ εάν σόλο το διάστημα ενός χρόνου είχε Μαλακασιώτικη όψη ή ήταν περιορισμένη ή δράση του. Τα ζητήματα που άπλησχόλησαν τον Κρυστάλλον ήσαν ή αποκατάστασις των άκτημόνων Συρρακιωτών, το γεφύρι από τη Γκούρα του Παπαστάθη, ο δρόμος από Κοντοβράκι μέχρι Συρράκων ο δρόμος από Γιάννινα—Χουλιανοχώρια και το τηλεφωνικόν δίκτυον του Μαλακασίου. Τώρα πόσα πέτυχαν απ' αυτά είναι άλλος λογαριασμός, Επίσης ο Κρυστάλλης είχε την διακαή επιθυμίαν να γράφη και την κίνησιν των χωριών του Μαλακασίου. Δυστυχώς όμως δεν το κατώρθωσε και γιαυτό δεν είχε Μαλακασιώτικη όψη αλλά μόνον Συρρακιώτικη και διά τοῦτο εξακοχακτηρίσθηκε ως φύλλο τοπικιστικό.

Άλλά ο χαρακτηρισμός ήταν άδικος μά άδικώτατος μπορεί να πῇ κανένας. Εκάμαμε πολλές φορές έκκληση προς τοὺς δασκάλους και παπάδες και τοὺς γραμματισμένους του Μαλακασίου να μᾶς γράψουν την κίνησιν των χωριών των γεννήσεις, θανάτους, βαπτίσεις, αναχωρήσεις, αφίξεις αποκλειστικά των χωριών

των ζητήματα, αλλά 4 ή 5 χωριά έγραφαν και αυτά κάποτε, κάποτε.

Τα χωριά του Μαλακασίου είναι κύριοι, 48 τον αριθμόν και τα αναγράφομεν για να καταλάβωμε ποίος ύπνο, και ποια άδράνεια επικρατεῖ, ποίος φασκισμός και ποια άκινήσια, ποίος περιορισμός στο κύκαλο του χωριού μς και ποια άδιαφορία για τῇ ζωῇ μας. Τα 48 χωριά είναι: Κατσιά. Ραψίστα, Κολονιάτι, Μπιζάνι, Σερνανά, Κουτσουλιό, Μπρακουμάδι, Άρδομίστα, Μάζια, Γιάνιστα, Κλαζιάδες, Γερακίρι, Κοντοβράκι, Μορκιοί, Γουλά, Φράστανα, Μπαρντοβάρι, Μουζακαίοι, Κοντινοί, Δοζέτσι, Λεσιανά, Κοτόρτσι, Κορύτιανη, Πλέσια, Βαλτσιώρα, Νίστορα, Κορτόσι, Πάτερον, Καλέντζι, Δοβισδιανα, Συρράκων, Παλαιοχώριον, Μιχαλήτσι. Χουλιανάδες, Βασταβέτσι, Προσβάλλα, Κράψι, Γότιστα Προσγόλι, Πέτρα, Δερβεντίστα, Χρυσοβίτσα, Λιάπη, Δεμάτι. Μηλιοτάτες, Γοβριτσά, Μουγκλιοί, Μάαρτζι.

Στά τόσα χρόνια, ή μάλλον από της δημιουργίας του κόσμου έφημερίδα Μαλακασιώτικη δεν είχε ιδεί το Μαλακασί. Και μόλα ταῦτα τα 48 χωριά δεν μπορούν να υποστηρίξουν ένα φύλλο των, ένα όργανό των όχι οικονομικώς, αλλά μέ ύλην μέ θέματα και προ πάντων δεν του γράφουν την κίνησή των. Τέτοιος αναχρονιστικός Έπιμενιδειός ύπνος μᾶς πλάκωσε. Γι' αυτό και να μη παρουσιάσῃ το όργανο των Μαλακασιωτών τοπιστική όψη κάμνωμε έκκληση προς τοὺς δασκάλους, παπάδες και τοὺς διανοούμενους και γραμματισμένους του Μαλακασίου να μᾶς γράφουν προ πάντος την κίνησιν των χωριών των και για ό, τι άλλο ζήτημα θέλουν. Αρκεί τόση νύχτα και τόσος ύπνος.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΚΩΛΕΤΤΗ

Μιά μέρα της ανοίξεως χαριτωμένη μέρα
 'Επέταξεν ο λογισμός σάν αστροπή και φεύγει
 Κι' πάει σε κείνα τὰ βουὰ τὰ χιονοσκεπασμένα
 'Όπου αγναντεύεις τὸ νουνιὰ τὸ μάτι ὅπου χορταίνει
 Κι' ἐκείθεν ἐροβόλισε σένα χοργιὸ τῆς Πίνδου
 Κι' μπαίνει μέσα 'ς τὸ χοργιὸ και πάει 'ς τὸ μεσοχώρι
 'Εκεῖ σ'μὰ εἶναι ἐκκλησιὰ τοῦ "Αἰ-Νικόλα ἡ χάρη
 Κυττὰ δεξιά κυττὰ ἑσβὰ κανένα δὲν γνωρίζει
 Κυττὰ πίσω ἀπ' τὴν ἐκκλησιὰ βλέπει ἕνα ἀνδριάντα
 Γυρίζει τὸ καλημερὰ γλινὰ τὸ χορταίνει
 —Τί ἔχεις ἀδριάντ' μου και κλαῖς κι' ἀναστενάζεις
 —Σάν τί καλὸ σοῦ ἔγινε πειὰ νᾶναι ἡ αἰτία
 —Τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαργιὰ ἡ γῆ βγάζει χορτάει
 —Τώρα ποῦ ἡ φύσις χορταίνεται και τὰ πουλιά τὸ λένε
 —Τώρα π' ἀναφορὰν κι' βλάχοι 'ς τὰ βουνά σου
 —Οἱ βλάχοι μὲ τὰ πρόβατα μὲ τὰ πολλὰ τὰ γίδια
 —Πῶχουν κοπάδια ἀπὸ σκυλιὰ κι' ἀγκλίτρες τρία μέτρα
 Τώρα ποῦ βγαίνουν οἱ πιστικοὶ μὲ τὸ ὄμορφο βοσκοποῦλες
 —Πῶχουν τ' Ἀπρίλι τῆ δροσιὰ τοῦ Μάη τὰ λουλούδια
 —'Όπου εἶναι οὐ δ'κόκκι εἰς σάν μῦλο ἀπ' τὸ Ζαγόρι
 —Τώρα ποῦ ἡ φύσις χορταίνεται κι' ὅλα γελοῦν τοιγύρω
 —Τώρα γιατί ἐσὺ νὰ κλαῖς κι' ὅλο ν' ἀναστενάζεις;
 Γυρίζει τὸ μάρομο ψυχρό κι' λέει τοῦ λογισμοῦ μου.
 —'Ακου σκιὰ μου ποθητὴ πατριώτῃ μου παιδί μου
 Τὸν πόνο ποῦ σάν σάρακας βοσκάει τὴν καρδιά μου
 Μὲ βάρεσαν τ' ἀγγόνια μου και ὅλα μὲ ἐγκαταλείπουν
 —Κι' φεύγουν κάτω μακριὰ σὲ ξένα μέρη πάνουν
 —Κι' κεῖ μαθαίνουν εὐγένεια πολιτισμὸ μεγάλο
 —Κι' λημονὰ εἰς τὸ χοργιὸ μὲ τὰ ὄμορφα τὰ σάιτα
 —Χοργιὸ ποῦ τόσο ἀκούσθηκεν εἰς ὅλα του τὰ χορδία
 —Χοργιὸ ποῦ κάποτε δυὸ φροῆς γιὰ τὴ Μεγάλῃ ἰδέα.
 —Σάν τὸ Συρράκο τὸ χοργιὸ ὁ ἄγα εἶναι και μετροῦνται
 —Μὰ ἔλα ποῦ τὰ τέκνα του ἄπονα τὸ ἀφίνου.
 —Κι' πέρνουν πέρα τὰ βουνὰ πέρα τὰ κορφοβούνια.
 —Πᾶνε σὲ μέρη ἄγνωστα γιὰ τὴν πλουτομανίαν
 —Κι' τὸ ἀναθεματίζουν λόγια σκληρὰ τοῦ λένε.
 —Τοῦ λένε κακοτράχαλο τοῦ λένε ξεροβοῦνι
 —Τοῦ λένε πῶς εἶναι ἄγονο και τίπονε δὲν κάνει
 —Τοῦ λένε πῶς εἶναι ἄπονο και δὲν φροντίζει γι' ἀνθρώπους
 —Τοῦ λένε ἔρημο ριζιμιὸ και 'ς τὸ κορημὸ νὰ πάη
 —'Εδὼ ποῦ εἶναι κρημὰ τὸ 'ς τὴ κάβρα τοῦ Μιχάλη
 —Γιὰ πὲς μου ἴσκιε μου κολε πατριώτῃ μου λεβέντῃ
 —'Αν ἔχω δίκη νὰ κλαίω και νὰ βαργιαναστενάζω;
 —Ποιὸς ποτὲ ἐφρόντισε τὴν εὐτυχίαν νὰ φέρῃ
 —Σὲ τοῦτο τ' ὄμορφο χοργιὸ πῶγει ὅλα τὰ καλά του
 —'Εχει ἄερα καθαρό και μοσχομυρισμένο.
 —Πῶχει και κοῦα τὰ νερά ἀπὸ κρυσταλένες βούσες
 —'Εχει και τὸ ἄραχτο τὸ ἑκαστό τοτάμι
 —Μὲ τὰ κρυσταλένια νερά και μὲ τοὺς κατωράκις
 —Ποιὸς ἐφρόντισε ποτὲ 'ς τὸν τόπο καλὸ νὰ κάνῃ
 —Νὰ κάμῃ ἐργαστᾶσια ἀπὸ ὑφαντουργεῖα

—Νὰ ζήσῃ ὁ κόσμος μιὰ χαρὰ κι' ὅλ' ἡφταχολογιά
 —Νὰ βροῦν δουλιὲς 'ς τὸν τόπο τους κι' ὅλα τ' ἀγαθὰ τους
 —Νὰ ζήσουν 'ς τὰ σπιτάκια τους κι' μέσα 'ς τὰ καλά τους;
 'Ρωτῶ νὰ μάθω τ' ὄνομα τοῦ 'έει εἶναι ὁ Κωλεττῆς
 'Ο Γιάννης ὁ λεβεντάνθρωπον ὁ πάππος τοῦ χοργιοῦ μας
 Ἰωάννινα τῇ 20)5)25

Γεώργιος Ι. Μπόζιος

ΜΑΛΑΚΑΣΙΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Η ΚΑΚΗ ΑΡΡΩΣΤΙΑ

Ὁ μήνας φτάνει τοῦ κρασιοῦ, πατοῦνε τὰ στα-
 [φύλια
 Τὰ χελιδόνια φεύγουνε (ν) ἀπ' τοὺς κρούους τό-
 [τους
 Καὶ κάποιον κάποιον πέφτανε τὰ φύλλα μαραμμένα
 Πουλιὰ στὸ λόγγο δὲν ἀκούς δὲν ξεφαντώνουν
 [τόρα,
 'Αλλάζουν ὅλα γύρω μας κι' ἔχουν μεγάλη λύπη.
 Θυμιοῦμαι και τὴν ἀνοιξὴ τρελλὲς χαρὲς και
 [γιέντια,
 Θυμιοῦμαι χάρη κι' ὁμορφιά ὅσων τὸν κόσμο
 [τότες
 Μὰ ἐγὼ ποτὲς δὲν γύρισα ἀπ' τὴν κακὴ ἀρρώστια!
 και τοῦτο τὸ χινόπωρο ποιὸς ἔχει τὴ θά κᾶνω!
 Φόντας τὰ φύλλα πέφτουνε και φόντας φύλλα
 [βγαίνουν
 τότ' ἡ ἀρρώστια ἡ κακὴ θὰ φύγῃ ἡ θὰ μὲ πάρῃ;
 Σαλαμούρα

Εὐεργεταὶ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἕνας Κραφίτης καλῶς
 ἐγκατεστημένος ἐν Βουκουρεστίῳ προσφέρεται
 νὰ πληρώσῃ μισθὸν ἐνὸς ἱατροῦ εἰς τὴν ἰδιαι-
 τέραν του πατρίδα Κράφην.

Τὸ παράδειγμα τοῦ καλοῦ πατριώτου εἶθε νὰ
 μιμηθῶσι και ἄλλοι Μαλακασιώται διότι καλῶς
 γνωρίζουσι τὴν δυστυχίαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης
 ἐκ τῆς ὁποίας πολλοὶ ἄποροι μὴ δυνάμενοι νὰ
 πληρώσωσι ἱατρὸν και φάρμακα ἀποθνήσκουσι
 παρακαίρως.

Κ. Κοντάκης

Ὁκταετὴς μόλις ὁ Κωστάκης Κοντάκης ἀνε-
 χώρησεν ἐντεῦθεν και κατηνύνη εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν. 'Εκεῖ ἀνατραφεῖς εἰς ξένον κῆλον, μεγα-
 λώσας, μετὰ ἄλλοθεντῶν συναναστροφόμενος δὲν
 ἐπανοσεν ὅμως τὰ ἐνθυμητὰ τὴν πατρίδα του. Ε-
 νοστάλη ταύτην μακρόθεν. Τὰ πλοῦτη και ἡ
 καλὴ διαβίωσις δὲν ἠμπόδισαν τὸν καλὸν αὐτὸν
 πατριώτην νὰ πεῖται ἀπὸ τὸν ἀναστασιαστὴν ἀναπα-
 νακάμψῃ εἰς τὰ πατριὰ καὶ τὰ χωριά και ἀπα-
 σθῇ τοὺς ἀγνώστους συγγενεῖς του. Εἶχε εἰς τὸν
 κ. Κ. Κοντάκη ὡς και εἰς τοὺς λοιποὺς πατριώ-
 τας ποῦ δὲν λημονοῦν τὴν πατρίδα των.

ΕΚ ΠΑΤΡΙΩΝ

Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἐορτάσθη ἐνταῦ-
 θα ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν μας ἐντὸς τῶν οἰκι-

ῶν των. Ἦτο ἡμέρα ποῦ κάθε οἰκογένεια ἦτο
 μόνη της ἡ με ἄλλας ψήνοντας τὰ ἀγνὰ των.
 Τὸ ἀπόγευμα ἐξέδραμον πολλοὶ οἰκογενειακοὶ
 πρὸς τὰ Σύνορα μαγευτικὴν θέσιν τῶν Πατρῶν.

Τὴν ἐπομένην Δευτέραν αἱ ἐπισκέψεις ἐκ μέ-
 ρους πολλῶν συμπατριωτῶν και τὰ κόκκινα αὐ-
 γὰ ἄτινα ἐκ Λούρου και Φιλιπιάδος ἐπρομήθεν
 σαν ὁ ἐπὶ τοῦτο ἀπεσταλμένος κ. Ἰωάννης Παῖ
 ζίνης ὡς και τὸ κρασί εὐρίσκοντο εἰς τὸ κατα-
 κόρυφον.

Ἐξαιρετικὴν διως κίνησιν εἶχον τὸ ἀπό-
 γευμα τῆς Δευτέρας. Ἡ ἐνταῦθα εὐρισκόμενη
 νεολαία τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ῥέκτου τραγουδι-
 στοῦ Σπύρου Καροτιοῦ ἀφου τὴν προίαν ἔ-
 ψησαν τῶν ἀμνόν των ἐξέδραμον πρὸς Μουζα-
 κεία ὅπου παρέμειναν μέχρι τὸ ἐσπέρως διασκεδά-
 ζοντες. Κατὰ τὴν διασκεδασιν διεκρίθησαν εἰς
 τὸν χορὸν οἱ κ. Κ. Παπαδημητρίου, Ἀ. Συρο-
 κώστας, Ἰ. Συροπόταμος και Σπύρος Καρτσιού-
 κης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διασκεδάσεως παρετέθη
 δειπνὸν ἐν τινὶ οἰκίᾳ τοῦ χορίου ὑπὸ τοῦ ἰδιο-
 κτήτου εὐχαριοτηθέντος διὰ τὰ Συροκλιώτικα
 τραγούδια. Κατὰ τὸ δειπνὸν προέπιεν ὁ ἰδιο-
 κτῆτης ὅπερ τῶν καθημένων και Συροάκων.

Ἡ διασκεδασὶς ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 4ης
 πρωϊνῆς ὅπου διασκεδάζοντες ἐπιβάντες αὐτο-
 κινήτου ἀνεχώρησαν διὰ Πάτρας.

Γ. Μαντζαβίνης

Ἀλληλογραφία

Σωτήριον Κοινοῦλην Θεσσαλονίκην. Ἐπι-
 στολαί σας ἐλήφθησαν, Φύλλον ἐστάλη.

Σπύρον Παπαστεφάνου Προέβαν. Πίναξ ἐξ
 27 Συνδρομητῶν ἐλήφθη. Δι' ἐνεργείας σας εὐ-
 χαριστοῦμεν.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ

Ἀποικιακὰ Ἑγγράφια Προσόντα

Εἰσχωρῇ Ἐξχωρῇ

Προσλαμβάνεται Ἀντιπροσωπεύεται

(Τηλ)κὴ Διεύθυνσις Σωκοκούλης

Ἀριθ. Τηλεφώνου 11.60

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΟΙΝΙΣ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον
 ὁδὸς Παπαδόπουλου-Ἰωάννινα

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Κοινότητα Συρράκου ως ἐψηφίσθη ὑπὸ Κοιν. Συμβουλίου
Χρήσις 1925—1926

Κεφ. Ἀρθρ.	ΕΣΟΔΑ—ΕΞΟΔΑ	Δραχ. Λ.
Ἐξόδα Γεν. Μέρους		
A. 1-17	Ἐξόδα διοικήσεως ἀπαραίτητα	6830 —
B. 1-4	Ταμιακή ὑπηρεσία	3170 —
Στ. 1-2	ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ	10000 —
Z. 1-4	Διάφοροι ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι	5.750 —

Σύνολον ἐξόδων 25750 —

Ἐλλειμ. 25750 —

Ἐσοδα Εἰδικοῦ μέρους Γρ. Ἰον

B. 1	Πρόσοδοι ἐκ δικαιωμάτων ἐξ ἀγροτ. Κοιν. κ. ημ.	140000 —
Στ.	Χρηματ. ὑπὸλ. παρελθ. χρήσεως	60000 —

Σύνολον ἐσόδων Εἰδ. Μ. 200000 —

Τμήμα 2ον

1	Εἰδικὸς φόρος κλπ.	12500 —
---	--------------------	---------

Σύνολον ἐσόδων Εἰδ. Μ. 212500 —

Ἐξόδα Εἰδ. Μέρους

A. 1-6	Ἔργα Κοινοτικά	62000 —
B. 1-6	Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Κοινότητος	76500 —
5 1-7	Διάφορα Ἐξόδα τῆς Κοινότητος περιουσίας	6500 —

Σύνολον ἐξόδων 145000 —

Πλεόνασμα 67500 —

Ἐλλ. Γεν. Μ. 25750 —

Ἀποθ. Κεφάλαιον 41750 —

Ἐν Συρράκῃ τῇ 10 Μαΐου 1925

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΒΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀπολογισμὸς Κοινότητος Συρράκου

Χρήσις 1923—1924

Κατηγορίαι ἐσόδων καὶ ἐξόδων

Ἐσοδα Ἐξόδα

Ἰον Ἐσοδα

Γεν. Μ. Κεφ. I Ἀρθρ. 3	χρημ. ὑπὸλ. παρελθ. χρήσεως	6430.50
» 4 » 1	καθυστέρ ἐκ γεωργ. παραγ.	2.65
Εἰδ. Μ. » B » 1	ἐκ δικαιωμάτων βοσκῆς	38076.—
Τμ. B	Εἰδ. φόρος ἐπὶ τὸν αἰγοπροβάτων	1033.—

Σύνολον 45542.—

Βον Ἐξόδα

Γεν. Μ. Κεφ. A Ἀρθρ. 2	μισθὸς γραμματέως	300.—
» 3 » 3	κλήτηρος	360.—
K. B.	Ταμιακή ὑπηρεσία	930.85

Πλεόνασμα 43651.30

Ἐξ ὧν καθυσταροῦνται

Ἐκ τοῦ Κεφ. I Ἀρθρ. 3 614.40
» B » 1 1338.—

1952.40

Ἐν Συρράκῃ τῇ 10 Μαΐου 1925

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Βαρκαγιάννης

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΖΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν πρόφτανε νὰ πῇ ἄλλο, κ' ἐμεῖς ὅλοι σκάσαμε τὰ γέλοια δυνατὰ. Τοῦτο τὸν πείραξε τὸ γιδοβοσκὸ, κοκκίνησε ἐπὶ πρόσωπο ἀπὸ ντροπὴ, δὲν ξαναγέλασε, μᾶς κῆνταξε ἀραδαριὰ ὅλους γοργὰ γοργὰ καὶ λέγοντας: — Ὡρὲ, σεῖς μὲ περιγελάτε! ἔκαμε τρεχάλα τὸν κατήφορο πηδώντας σάν' τὸ κατσίκι. Τότες ἀχολόγησαν τὰ σιάδια ἀπὸ χαμάγελα, κ' ὁ Γιάννης ὁ Ἀρβανίτης σούριζε δυνατὰ μὲ τὰ δυνάτριά του καταπίσω τοῦ γιδοβοσκοῦ πῶφενγε, καὶ τοῦ γέκαζε σάν τραγί.

— Μπε κὲ κὲ κὲ κὲ! τσάπ, στάπ!

— Οὔ, τὸ ζωντόβολο! φώναξε ὁ Πολιάνος.

— Ὡρὲ εἴμεστε κ' ἐμεῖς ἐκεῖ πάνω, μὰ τοῦτος εἶνε μπὲτ γιὰ τὸ διάτανο, ἄμ' ντίπ ἀγρίμ', ὦρ' ἀδερεφέ;

Κ' ὅστερ' ἀπὸ μιὰν ὥρ' ἀκόμα θυμούμα σταν τὴ μορφὴ καὶ τὰ λόγια τοῦ Μπαρτζῶν καὶ γελάγαρε.

— Γιατί παραξενεύεστε; λέει ὁ ἱκνιτρίμης, πόσ' εἶνε τέτοι' ἐδ' ἀπάν'!

— Μπορεῖ νᾶνε, μὰ ὅχι τόσον σάν τοῦτον λέει ὁ Ἀρβανίτης.

— Καὶ χειρότερ' ἀκόμα, ξαναλέει ὁ Γκνιτρίμης. Ποῦ νὰ ἰδῇτε τὸν Κώστα Θόδωρο, ἐδῶ δά, στήν Ποσβάλα! Ἐγὼ δὲν τὸν εἶδα, μὰ ὅπως μοῦ μολόγησαν. Εἶν' ἐνενηντα χρονῶν ἄνθρωπος. Ἀφ' ὄντας μικρὸ παιδί πῆρε τὸν ρρουβά καὶ τὴν γκλίτσα σὺν χέρι του καὶ πάει σὶὰ πρόβατα, δὲν ξαναγύρισε σὺν χωριό. Σέμαθε ὁλότελ' ἀπὸ τὸ χωριό τώρα. Ἀλλὰ τοῦ πᾶν τὸ πωμὶ, ἄλλοι τοῦ πᾶν τὴν ἀλλαξιά· ὅλο σὶὰ βονά τον αὐτὸς, σὶὰ κλαριά, στοὺς ἱσμούς, τὸ χειμῶνα κατεβαίνει σὶὰ χειμαδιὰ τῆς Δάμαρης. Ποῦ νὰ ζυγῶσ' ἐκεῖ σὺν χωριό! Οὔτε κ' ἀπὸ γυναικα ξέρει ἀκόμα. Μὰ βολὰ πέρναε ἀπὸ τὰ Γιάννινα κατηφορώντας σὶὰ χειμαδιὰ. Ὁ χωριανὸς τοῦ ὁ Καράλης τῶναινε κολταῖδα γιὰ νὰ τὸν πάρῃ μιὰ ψύχα σὶὰ Γιάννινα. Ὁ Κώστα Θόδωρος δὲν τὸ κουνούσε ἀπὸ τὸ κοπάδι. Σὶὰν πάτο τὸν κατάφερε ὁ Καράλης. Ἀκοῦτε ἢ ὅχι; Ὁ Κώστα Θόδωρος καρτέρει νὰ ἰδῇ σὶὰ Γιάννινα στρουγγβες κ' αὐτὸς καὶ μαντριὰ. Γιὰ τσελιγγάτο

τάχε πάρει σὺν τοῦ κ' αὐτὸς. Μῆνα ῥώ τησε καμιά βολὰ γιὰ νὰ μάθῃ; Τί τὸν ἐγνοιᾶζε γιὰ νὰ ρωτήσῃ; Κ' ὅστερ', σὰ γέροντας, ἔλεγε πῶς τὰ ξέρει ὅλα, ἀφοῦ ἤξερε καὶ ὁρμήνευε τοὺς μικροτέρους γιὰ τὴ τσομπάνικη ζωὴ καὶ τὰ ρωτήσῃ τῶρα τοὺς μικροτέρους γιὰ τὰ Γιάννινα, τοῦ ῥχόνταν ντροπὴ, ἦτον περήφανος. Κ' ἔτοι τὰπλάσε αὐτὸς σὺν λογισμό τοῦ σὶ μεγάλο τσελιγγάτο, Σὰ μπήκε σὶὰ Γιάννινα κ' εἶδε τὰ ψηλὰ ἐκεῖνα τὰ σπήτια μὲ τὰ πολλὰ παρὰνυρα, τοὺς δρόμους, τὰ μεζεστένια, τὸ παζάρι, τὰ μαγαζιά, τὰ κάστρα, τὰ σαράγια, τὸν κόσμο, τὴν κίνηση, μαθημένος αὐτὸς ἀπὸ τὰ χαμηλά του γρένια, ἀπὸ τὴ συντροφιά τοῦ κοπαδιοῦ κ' ἀπὸ τὴν ἐρημιὰ τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ χειμαδιοῦ, ἔμεινε ὁλόρθος, κ' ἔχασε σάν ἀλαλιασμένος. Κ' ὅστερ' πῶφενγε, τύνταξε σὺν κουνέρι τὸν κορνιαχτὸ ἀπὸ τὰ βοῖδοτσάρουχά του, πῆρε κ' ἕνα λιθάρι κ' ἔρριξε πίσω του, καὶ τοῦ λέει τοῦ Καράλη: — Πίσω μοῦ εἶσε, διάτανε! ἄμ' ποῦ μ' ἔφερες ἐδῶ, ὦρὲ κουνιπάρε; πάντεχα ποῦ ἦμον πεσμένος μέσα σὶὰν κόλαση; Ἀκόμα βουτίζουν τ' αὐτιά μ' ἀπ' τὴν ἀχλαδουή των κολασιμένων. Μπα, π' νὰ τοὺς κᾶψ' ἡ ἀστραπή ντέ, Μ' τί ἦταν τοῦτ' ὦρὲ Καράλ! Σὰ διατάν' μῶμοιαζαν ὅλοι ντυμέν' ἔτσι. Σὰν ἐκείνους π' γλέπω τ' Ἀμπερὴ 'στν' Ἀγία Παρασκευὴ 'στν' ἐκκλησιὰ, πῶχουν ζουγροφωμέν' τὴν κόλασ'. Κ' ἐκεῖν' οἱ δρόμ', κ' ἐκεῖνα τὰ σπήτια; Μπα, ὅε μ', φύλαξέ με! Κ' ἔκαμε τὸ στανρό του ὁ ἄνθρωπος. «Μὰ ῥὲ πῶς ξᾶν ἔτσι ἀπανουιὰ, πῶς παίρνουν ἀέρα!» Ἐλεγε. Ὁ Καράλης γέλαε, τί νᾶνανε. Τῶρ' ἂν τὸ ρωτήσῃ τὸν Κώστα Θόδωρο γιὰ τὰ Γιάννινα: «Φεῦγα, γιέ μ', θά σοῦ πῇ, ἀπὸ δαῦτα, μὴ μπῆς ἐκεῖ μέσα τί θὰ πεθάν'ς. Μιὰ ψύχα μπῆμα γῶ μέσα μιὰ βολὰ δλ' δλ' ἐπὶ τὴ ζωὴ μ' καὶ πῆγε νὰ μ' πιαστῇ ἡ ἀνάσα. Φεῦγ' ἀπὸ δαῦτα μακριὰ. Βνὸ καὶ πάλι βνὸ. Σὶὰν' καὶ πάλι σὶὰν'» — Κ' ἐγὼ τ' ἔχω ἀκουστά γιὰ τὸν Κώστα Θόδωρο, λέει ὁ Πολιάνος.

— Νὰ σᾶς μολόγησῶ γῶ ἄλλο ἕνα. Λέει ὁ Μπαρμπούτας. Καὶ μᾶς μολόγησε γιὰ τοὺς δώδεκα τσελιγγάδες. ποῦχαν τὰ δεκατρία σᾶσιὰ (τσιμπούκια), «βέγγ' ἀγρίδ, μαμὲ παφίλ, λουλέ βοῖδοκέ» (βέγγ' ἀπ' ἀγριόκλημα, μαμὲν ἀπὸ παφίλα καὶ λουλέν ἀπὸ βοῖδοκέρατο). Ποῦ πῆγαν μιὰ φορὰ σὶὰν ἐκκλησιὰ καὶ πῆραν τὸ διάκο γιὰ τράγο, τ' ἀγριοβῆμα γιὰ τσαγκαδομάντρα, τοὺς ψαλμὸς γιὰ τραγοῦδια, τὸ θυμιατὸ γιὰ σιδερο-

σφεντόνα και τα κλωνιά του λιβανιού για γιδοκακαράντζες. Πώχισαν μέσα το Γώγο, σάσκωδηναν να φύγουν κ' έμπεξαν τες φωνές για να τον βρουν. Πώκαμαν το Γώγο παπα, πούζερε το «πάτερ ήμων» μοναχά δλο δλο, που λειτούργαε για εκκλησιά στο μανδρι μέσα, και μοίραζε διά μεταλαβιά ξυνόγαλο στην καλοκύθα. Ποδ δέν ήξευραν ποτε πέφτ' ή Δαμπρή και λογάριζαν με χαράκια οτές γκλίτσες και με γιδοκακαράντζες για να το βρουν. Πούρθε ο Γεροκουδούνας ύστερα, ο θρησκος, που πήγαινε ταχτικά κάθε χρονιά μιά βολά στην εκκλησιά, κ' ήξερεν όλα τα εκκλησιαστικά και τούς είπε πως ανάμεσα από Σαββάτο και Δευτέρα πέφτ' ή Δαμπρή. Κι' άλλη τέτοια μής είπε ο Μπαρμπούτας.

Ός ποδ με δέλλιασε ή φωτιά έμένα και κλιγμένος σε μιά καπότα αποκοιμήθηκα στο χέρι.

Με τα γλυκοχαράγματα διαβήκαμε τα Χαλίσματα. Κάπου κάπου βρήκαμε χαλασμένον το δρόμο. Ο τόπος εδω είχε όλος σάπιο χώμα, δίχως βράχο όλοτελα. Κι' όποιε βρέχει ξεκοβονται μπλάνες μπλάνες τα χώματα και ρεθουν στο χάο κίτου. Παρασέρνονται τότε και δρόμος και κλαριά, ότι τύχει πάνον τοις. Βλέπουμετην αργή απ' αντίπερα το πανόραμα τοϋτο, που μās το σέπασα ή όηλος κατόπι με τούς άχνους πώβγαλαν, από τη νόπη του τόπον, ή καυτερές του άχτίνες.

ΤΕΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλούνται οι κάτοικοι της Κοινότητος Συρράκου οι τρέφοντες ζωα παντός είδους εις την Κοινοτικήν περιφέρειαν και εισάγοντες τοιαύτα, όπως δηλώσωσιν εις το Κοινοτικόν Γραφείον ταύτα κατείδος μέχρι της 10ης Ιουνίου έ. έ. έχοντες υπ όψει ότι οι μη δηλούντες ή ψευδώς δηλούντες θα διωχθώσι συμφώνως τω Νόμω.

Εν Συρράκω τη 10 Μαΐου 1925

Ο Πρόεδρος

Δημ. Βαρκαγιάννης

ΚΙΝΗΣΙΣ ΜΑΛΑΚΑΣΙΩΤΩΝ

Αφίκοντο εκ Ρουμανίας ο κ. Βασίλ. Καράλλης εκ Προσβάλλας και Γ. Μπενέκος εκ Χουλιαράδων.

Ανεχώρησεν διά Πειραιά ο κ. Κ. Βασιώτης όστις παρέμεινε υπέρ του μη-

νός ένταύθα εν μέσω των πολλών αυτού φίλων.

Μετέβη εις Πάτρας ένθα έλαβεν την άδειαν οδηγού αυτοκινήτου ο κ. Κ. Μπάγκας.

Επανήλθεν εκ Αλβανίας ο κ. Ν. Σούλτης όστις είχε μεταβή διά έμπορικάς του υποθέσεις.

Παρέμεινεν επί διήμερον ένταύθα ο μεγαλέμπορος κ. Κ. Βασταρούχας.

Μετά διήμερον παραμονήν εις την πόλιν μας ο κ. Γεώργιος Αγγελάκης έννομοτάχως Συρράκου επανέκομψεν εις την θέσιν του.

Αφίκοντο εκ Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής ο κ. Αθαν. Μπάφας εκ Προσβάλλας καταγόμενος, εκ Μεσοήνης Ιαλίας ο κ. Κοντάκης όστις διέμεινεν μακράν της πατρίδος του Συρράκου επί τριακοσιετία.

Εφελοξενήθησαν εις την πόλιν μας κατά το τελευταίον δεκαήμερον του Μαΐου οι κ. κ. Έμμ. Αυδίκος, Σπύρος Σκαμνέλος, Ν. Κατσάνος, Γ. Κατσάνος, Αλ. Σηγκούνις, Σπ. Σιόρεντας, Ν. Νίκας, Γ. Δήμας, Απ. Δούλης, Β. Γαλάνης Β. Σηγκούνας, Χ. Κασίμης Ν. Μπήτσιος.

Διήλθεν έντεϋθεν ο κτηνοτρόφος κ. Κ. Μπάφας και κατευθύνθη εις την Πατρίδα του Προσβάλλαν.

Αφίκοντο εκ Ρουμανίας ο κ. Ιωάν. Παπαγιάννης μετά του υιού του Γεωργίου και μετέβησαν εις την ιδιαίτεράν των πατρίδα Γερακάρι.

Προσερχόμενοι εκ Βουκουρεστίου μετέβησαν εις την πατρίδα των Κοντοβράκι οι κ. κ. Σπύρος Μαλάμος και Γεώρ. Μαζωνίτης.

Προσερχόμενά εκ Βουκουρεστίου κατευθύνθησαν εις την πατρίδα των Κράφη αί κυραί Έλένη Χρ. Τσιρώνη και Μαρία Κ. Σιάμου.

Γάμοι

Εν Γερακάρω έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Ιωάννου Παπαγιάννη μετά της Μαρίνης Αντωνίου Αντώνη.

Ο Απρίλιος και Μάιος στο Λοζέτσι

Γάμοι

Τόν Παρελθόντα Απρίλιον έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Δημητρίου Ι. Μπλέτσου

μετά της δεσποινίδος Ευαγγελίας Χ. Κορδελά. τα στέφανα άντλήλαξ η κυρία Βασιλική Α. Οικονόμου τοις εύχομαι κάθε προκοπή.

Αναχωρήσεις

Ανεχώρησαν δι' Αθήνας οι κ. κ. Δημήτριος Παπαδημητρίου και Γεώργιος Πατσούρης. Αφίκοντο δε εκ της ίδιας πόλεως οι κ. κ. Χρήστος Μυλωνάς και Κωνσταντίνος Ντίκος.

Πρωτομαχιά

Από της 7ης πρωϊνής άνεστάτωσαν την Κοινότητα τραγούδια των μαθητών άμφιτέρων των σχολείων, οτινες με επί κεφαλής τούς διδασκάλους των κ. Ιωάννου Γ. Σάκκου και της δεσποινίδος Ούρανίας Δεσπότη δι' ασκήσεως έξιδραμον εις την μαγευτικωτάτην θέσιν της Ιερής Μονής Τσοπκάς. Εκ μέρους της έφοροπαιτοπής της Μονής παρατέθη γεύμα εις ό έκτός των μαθητών παρεκάθησαν το Κοινοτικόν συμβούλιον ό εν τη Κοινότητι μας έδρευον διαποχίως μετά της ευγενεστάτης κυρίας του και πολλά άλλα μέλη της Κοινότητος. Αδιάπτωτον διήρκεσε το γλέννι μέχρι της 9ης μ. μ. Αξία ευχαριστιών ή έπιτροπή της Μονής και ιδίως ό κ. Γ. Καραγιώργος, όστις άκούραστος και άεκίνητος συνε' έλεσεν, ώστε να αποχωρήσωσιν άπαντες κομίζοντες τας άρίστας των άναμνήσεων.

Εκ Κοτορτσίου

Κατά τόν παρελθόντα Απρίλιον απέβισαν οι Παναγιώτης Αθανά, εν θυγάτριον τοϋ κ. Γεωργίου Νάτσικα διετες, εν θυγάτριον του κ. Ιωάννου Καραούζα όσάυτως διετες.

Κοινοτης Χουλιαράδων

Αφίχθη εκ Βουκουρεστίου ο κ. Γεώρ. Μπενέκος και διορισθείς ανέλαβεν υπηρεσίαν παρά τω Στρατοδικείω Ηλείας.

ΘΑΝΑΤΟΙ. Απεβίωσε ο Χρίστος Π. Μαγτζίλας, εις την σκληράν δοκιμασθείσαν οικογενειαν άπευθύνομεν τα πειδ ειλικρινή συλλυπητήριά μας.

Ενα λυπηρότατο γεγονός συνετάραξε όλη την κοινότητά μας προχθές Σάββατον ή σύζυγος του Βασιλείου Τόλη μεταβαίνουσα εις θέσιν τινα έξω του χωριού μας όπως βοσκήση το μουλάρι της φύσει άγριον και παρασυρθείσα δι' αυτό κατεχορματίσθη εις τόν σκληρώς δοκιμασθέντα σύζυγον συλλυπητήρια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ. Ανεχώρησεν μέσω Πε-

Κύριε Διευθυντά,

Εις το υπ' αριθ. 14 φύλλον της ύφ' ύμων διευθυνομένης εφημερίδος «ό Κρουστάλλης» όργανον του έν Ιωαννίνους Συλλόγου Συρρακιωτών υπό ήμερομηνίαν της Μαΐου 1925, και υπό τίτλον επιχείρησις κατεχωρήθη δημοσίευμα υπογεγραμμένον υπό του Γ. Μπόζιου συκοφαντίαν κατά της τιμής και υπολήψεώς μου.

Πρός αποκατάστασιν της αλήθείας και να μη σχηματισθ ή θολή περί της υπολήψεώς μου άτιμόσφαιρα παρά τοις πραγματικώς συνδημόταις μου, εις ους και μόνον όφείλω πάντοτε ως έμμοισυθέντας μοι πλίντας υπηρεσίας εν τη κοινότητι να λογοδοτήσω, (λέγω δε πραγματικούς συνδημότας διότι καθ' όσον γνωρίζω ουδεις Γ. Μπόζιος είναι δημότης) παρακαλώ καταχωρήσθε την παρούσαν μου ως και τα κάτωθι εις την αυτήν θέσιν.

1) τα τη εκκλησίας Συρράκου διαχειρι-

βεί,ς δι' Αθήνας προς επίσκεψιν των εκεί συγγενών της ή κ. Κατίνα Κ. Ζήση του κ. Γραμματέως του Στρατοδικείου. Ηλείου εις την όποιαν εύχόμεθα καλό ταξείδι και καλήν επάνοδον.

Αυστοχρήματα. Ο υίός του κ. Γ. Δημολικά άνθρακεμποράν. δειχθείς υπό λυσσώντος κυνός εν τη όδω Ανεξαορτησίας άπεστάλη εις το έν Αθήναις λυσσατρείον προς θεραπείαν. Περαιστικά του.

Επαπίσεις. Ο έν Ιωαννίνους καφεπώλης κ. Ιωάννης Παπουτίης άνεδέξατο εκ της Ιερής Κολυμβήθρας το άγοράκι του έν Πειραιεί κ. Ιωάννου Τασούλα όνομάς αυτό Κωνσταντίνον. Εις τόν άνάδοχον και τούς γονείς εύχόμεθα να τοις ζήση.

Αναχωρεί κατ' αυτάς διά την έμποροπανήγυριν Γρεβενών ο ζωοέμπορος κ. Κωνσταντίνος Μπενέκος. Τού εύχόμεθα καλό ταξείδι πολλά κέρδη και αίσίαν επάνοδον.

Συστάσεις. Ολόκληρος ή επαρχία Τζουμερκων μετά των χωρίων Συρράκου, Δοβισδιάων, Μιχαλητίου, Χουλιαράδων και Βασταβετίου έξυμνησείται διά της ευλήνης γεννίας του Αράχθου, ή όποία κρατείται άκομην εις την θέσιν της όχι επί τη βάσει της στερεότητός αλλ' έλέω Θεού και μόνον.

Ολαι αι μέχρι τούδε άναφοραί μας προς την Γενικήν Διοίκησιν Ηλείου φαίνεται ότι απέβησαν επί ματαίω διότι παρά τός γνωμοδοτήσεις των επί τούτω μεταβάτων μηχανικών, ουδε έγένετο μέχρι σήμεραν.

Επαναλαμβάνομεν και πάλιν την παρακλήσιν προς τούς άρμοδίους διότι ήδη πρόκειται να καταρθείσ η αυτή όποτε έκτός της υπηρεσιακής ειδήνης θα υπέχωσι και ποινητήν τοιαύτην, να το έχωσιν υπ' όψει και τούτο.

Κ. Ρ.

ξεται τοιμελής Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δούλη, Σωτ. Παπαδημητρίου καὶ ἐμοῦ, πᾶσα δὲ ἐπιχειρήσῃ [κατὰ τὸν λιβελλογράφον] ἀνατίθεται κοινῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς.

σ) Πάντα τὰ ἔξοδα πληρώνονται ἀπὸ τὸν ταμίαν κ. Σωτ. Παπαδημητρίου ἔναντι ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων, οὐδέποτε δ' ἐγὼ ὑπῆρξα ταμίας.

3) Ἡμερομίσθιον 35 δραχμῶν οὐδέποτε κατεβλήθη ἀλλὰ 40 τοιούτων. καὶ

4) τὰ ἡμερομίσθια τὰ ὅποια εἰργάσθη ὁ ἄνω ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ μέχρι σήμερον θὰ ἴσται καθ' ἑνθυμούμαι (διότι λείπει ὁ ταμίας) κάτω τῶν 15, ἐν ᾧ ἔχουν πολὺν περισσότερα ἄλλοι μαστόροι ἐκ Καλαρρυτιῶν, Δοβιζιάνων καὶ Πραμάντων ὥς δύναται ἀ εξακριβώσῃ πᾶς τις καὶ ὅπο τεδηποτε.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν συκοφάντην θὰ δώσῃ λόγον ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μας.

Μεθ' ὑπόληψως

Δ. Κουτρούμπας

Σημ. Συν. Κρουστάλλη. Φτωχὸ Συρράκιον! Κατήχησες μόνον διὰ τοὺς προνομοιούχους. Οἱ μακρὰν σου διαμένοντες δὲν δικαιοῦνται (κατὰ τοὺς προνομοιούχους) οὔτε λέξιν ν' ἀναφέρωσι διὰ τὴν διοίκησίν σου. Μερικῶν σου θέσων οἱ διορισμένοι Ἐλέφ Θεοῦ εἰς αὐτὰς δὲν ἔχουσι νὰ δώσωσι λόγον παρὰ μόνον εἰς τοὺς συνδημῶτας τῶν παρὰ ὧν, οὐδέποτε ἐξελέγησαν οἱ [ἀγαθοὶ αὐτοὶ ἀνδρες].

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἐπιτρέπεται καὶ οἱ μεταβάσεις εἰς Συρράκιον τῶν μη προνομοιούχων.

Τὸ βῶν ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου Συρρακιωτῶν ὁ «Κωλέτης» κατὰ τὸν κ. Δημ. Κουτρούμπαν πρέπει νὰ ἀλλάξῃ.

Χαῖρε ὕψος δυσθεώρητον!!!

Σύλλογος—Κοινότης

Ὡς μανθάνομεν καὶ βλέπομεν ὅτι καποια ψυχρότης τρέφει ἡ Κοινότης Συρράκου πρὸς τὸν Σύλλογον Συρρακιωτῶν. Μέλη τινὰ ἔχοντα σχέσιν μετὰ τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον ὥς καὶ μετὰ μέλη Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐδίστασαν νὰ μᾶς δείξωσι τὴν ψυχρότητα ταύτην. Ἐὰν νομίζωσι οἱ κύριοι αὐτοὶ ὅτι ὁ Σύλλογος εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ ζητήματα τὰ ὅποια δὲν πρέπει ὀφείλουσι νὰ τῷ ὑποδείξωσι δι' ἐγγράφου τῶν ἵνα μὴ ἐπέρχονται παρεξηγήσεις.

Δυνάμεθα συνάμα νὰ διαφεύσωμεν τὰς φήμας ὅτι ὁ Σύλλογος διὰ τοῦ κ. Γ. Μπό

ζίου κατήγγειλεν μέλος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου διὰ τῶν στηλῶν τοῦ «Κρουστάλλη». Ἡ ἐφημερίς ἔχει ἀνοικτὰς τὰς στηλὰς τῆς εἰς πάντα Μαλακασιώτην συνεπὶ εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθεὶς νὰ γράψῃ ὅτι ἀκούει διὰ τὸ συμφέρον τῆς κοινότητός του.

Τὸ Ἐξ. ἡγοδικεῖον Καλαρρυτιῶν

Εἰς τὰ ἀγαπητὰ «Τζουμέγκα» τοῦ τεύχους Μαΐου ἑνας Καλαρρυτιώτης γράφων συνιστᾷ εἰς τοὺς ἀρμοδίους νὰ ζυγιάσωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν ξυγαριὰν τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς πραγματικότητος καὶ θὰ πεισθῶσιν διηέδρατοῦ Ἐιρηνοδικείου Καλαρρυτιῶν πρεπεινὰ παραμείνῃ ὁπνευρίζεται. Συμφωνοῦμεν μετὰ τὸν κ. Καλαρρυτιώτην ὅπως οἱ ἀρμοδιοὶ ζυγίζουσιν τὰ πράγματα εἰς τὴν ξυγαριὰν αὐτὴν ποὺ τοὺς προσφέρει καὶ τότε εἴμεθα ὑπερβέβαιοι ὅτι ἡ ἔδρα τοῦ Ἐιρηνοδικείου θὰ ὀρισθῇ κάπου ἄλλου διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῶσι ἐπὶ χωριά καὶ ὄχι ἐκεῖ ὅπου εἶναι κατέξυπηρετοῦνται τα συμφέροντα μόνον δύο χωριῶν. Ἐὰν μέχρι σήμερον εἶναι ἐκεῖ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς κομματάρχας τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸ χωριό

Διερχόμενοι διὰ Συρράκων ὥς καὶ δι' ἐργασίαν εἰς διαφόρους στάνας πολλοὶ Συρρακιῶται παρέμειναν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν μας ἰδίως οἱ τυροκόμοι πρὸ εὐρεσίν ἐργασίας. Κατὰ τὸ τελευταῖον περασμένον δεκάημερον τὰ Γιάννενα εἶχον γεμίσει ἀπὸ κτηνοτρόφους, ἀγογιάτες τυροκόμους καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπαγγελματιῶν. Ὅλοι αὐτοὶ ὁ ἑνας μετὰ τὸ ἄλλον ἠκολούθησαν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν πατρίδα των.

Οἱ φιλοξενούμενοι τόποι Προβέζης, Φιλippiάδος, Ἀρτης ἐκενώθησαν τελείως ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτας. Τώρα ποῦρθε ἡ ἀνοιξί πλησιάζει τὸ καλοκαίρι ὁ ξενιτιμένος θυμήθηκε τὰ πατριὰ του μέρη. Θυμήθηκε τὸ χωριό του μετὰ τὰ ἀγναντερὰ βουνὰ μαζὺ μετὰ τὰς κρυόβουρες μετὰ τὰ κρύα νερά.

Εὐχαριστήριον

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας εὐχαριστεῖ καὶ συγχαίρει τὸν κ. Κωνσταντῖνον Βασιῶτην διὰ τὰς πολυτάς του ὑπηρεσίας αἵτινες προσέφερον εἰς τὸν Σύλλογον ὥς ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Συλλόγου «Κωλέτης»)

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον ἡ βιογραφία τοῦ Ἰωάννου Κωλέτη.